

i Døren, hvilket hindrer, at denne Dør kan lukkes. Jeg vilde i den høitærede Ministers Sted ikke kunne undgaa at føle et særligt Ansvar, som han netop kommer til at bære, overfor den politiske Stilling her i Landet, ganske bortset fra, hvad der dreier sig om Forsvarssagen. Jeg kan indskrænke mig hertil.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har bedet om Ordet. Det er 3die Gang, men da det sidste Gang kun var for en kort Bemærkning, tror jeg at kunne give ham det igjen.

Bluhme: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) rettede en Henvendelse til mig før i Anledning af en Udtalelse fra min Side i Gaar. Det glædede mig at høre hans Udtalelse, de stærke Udtryk, hvormed han fordømte Muligheden af, at der kunde være Tale om en fra de Styrendes Side ubvist Chauvinisme eller om Tanker om Revanchekrig lige overfor Tyskland. Det var stærke Udtryk, han karakteriserede det med og var fuldstændig enig med mig. Det har aldrig kunnet falde mig ind, at der kunde være Tale om, at Regjeringen ved sine Udtalelser eller sin Optræden kunde lægge slige Hensigter tilsyne, thi det vilde ubetinget være, som han sagde, Forræderi mod Landet, hvis Sligt var muligt. Desværre er der endnu ikke kommet noget Referat af Forhandlingerne fra i Gaar, og jeg kan ikke nøiagtig huske mine Ord eller gjengive dem, men jeg udtalte i Gaar, at det var vor Ret at spørge Regjeringen, hvad den tilsigtede ved de Foranstaltninger, som den foretog, og med det Forslag, som her forelaa til Forhandling, og jeg udtalte endvidere, at vi aldrig havde faaet nogen Bestid derpaa. Jeg tror i saa Henseende at være i Samstemning med de forskjellige Talere, som have haft Ordet i Dag, idet de jo netop alle have udtalt det Samme. Det Svar, jeg mente, vi i Reglen fik, var, at Regjeringen med sine Forslag og Foranstaltninger tilsigtede Neutralitet, men jeg mente rigtignok tillige, at vi paa Agitationsmøder hørte Tale om Krig med Tyskland. Herinde i Thinget er der ikke blevet nævnt et Ord hverken fra Ministerens eller fra de Herrer af Højres Side om Neutralitet, og hvorledes man tænker sig den opretholdt. Det var min Udtalelse, og jeg forstaaar slet ikke, hvor de Herrer kunde tage det saa heftig, naar jeg troede, at de gik omkring i Revanchetanker. Jeg finder virkelig, at skulle vi have Krig — saaledes er i

det Mindste min Opfattelse — veed jeg ingen Andre, jeg kunde føle mig tilbøielig til at slaa med, end netop Tyskland, og det netop for at faae Opreisning for det sørgelige Tab, vi have lidt. Det synes jeg, er fuldt naturligt og fuldt berettiget. Men en anden Ting er det naturligt, hvis der var Tale om, at Regjeringen satte en Agitation i Gang i saa Henseende for sit Forsvarsvæsen. Det kan der ikke være Tale om. Naar de Herrer ere besjælede af en varm Følelse for Fædrelandet og vilde have forsvaret udvirket, og den Følelse, som enhver Danst naturligvis maa have overfor Tyskland er høit oppe i deres Sjæl, da kan jeg godt forstaa det. Men en anden Sag er det, om vi skulle indrette vore Forsvarsforanstaltninger paa en saadan Krig, selv om det maatte tiltale Følelsen. Det benægter jeg. Jeg mener, at vi i vort lille Land og med vor Stilling i Europa bør gjøre Alt, hvad vi kunne, for at beholde den ringe Plads, som vi indtage, blandt de europæiske Stater. Vi skulle gjøre Alt, hvad vi kunne for at gardere vor Neutralitet, som vi bør bævde, og for at kunne bevare vor Selvstændighed. Regjeringen siger, den vil befæste Njebenhavn, for at vi kunne være neutrale; vi i Oppositionen fordrer, at vi skulle gjøre vort Yderste for at bevare vor Neutralitet, og jeg mener, at for at vi kunne gjøre det, maa vi opfylde de Forpligtelser, som enhver krigsførende Stat, som Folketretten fastsætter som en nødvendig Betingelse, for at de skulle anerkjende vor Neutralitet, og hvilke ere disse Betingelser? — Der er mange her i Folket, der ønske, at vi skulle søge vor Neutralitet sikket ved Traktater med de europæiske Magter. Jeg tror ikke, at slig tilsikket Garanti for Neutralitet kan hjælpe os det allermindste. Men derimod tror jeg aldeles ubetinget, at vi kunde sikke vor Neutralitet, naar vi aabent og ærligt arrangerede vor Tilværelse paa at være neutrale og fremfor Alt søgte Sikring hos den eneste Stat, som virkelig har Interesse af vor Neutralitet, for at den vilde respektere den, nemlig Tyskland. Tyskland maa have Danmark liggende som neutralitetssikket Stat ved sin Side. Det maa under hvilkenomhelst Krig have Sikkerhed for, at det, selv om dets Ryster bloteres, dog ikke er affaaeret fra Omverdenen, forbi det har vore Jernbaner og vore Havne til Raadighed. Men naar altsaa ærede Medlemmer sige, at denne Fæstning er indrettet paa Neutralitet, men dog bestandig fortælle os, hvorledes den skal betriges, saa gad jeg nok vidst, hvilken Stat, hvilken Stormagt det er, der skal komme og erobre dette Land. Er